

Det vil jo erindres, at flere Regjeringer tidligere have tilbudt endel mere end det, der naas ved dette Lovforſlag, men Folkethinget var dengang utilbøieligt til at støtte Regjeringen, thi jeg betvivler ikke, at, dersom Folkethinget havde støttet Regjeringen, ſaa vilde Landsthinget ſelvſjælgelig ogſaa være gaaet med til en Forandring af Skibsafgiften og navnlig til en Redſættelſe af den til det Halve (Ufbrydſe). Der kan ingen Behreidſelſer rettes imod mig. De Herrer derovre tro maatte, at jeg var med til Modſtanden derimod den Gang, men deri tage de fejl. Jeg ſtod den Gang paa Regjeringens Standpunkt, og jeg beklager den Stilling, ſom vi ere komne til at indtage i denne Sag. Jeg ſkal ikke komme frem med, hvad der er paſſeret i Udvalget; men jeg tror dog, det maa være mig tilladt at ſige, at allerede i et af de første Møder i Efteraaret havde jeg opſtillet omvrent det ſamme Forſlag, ſom tidligere havde været forelagt af Regjeringen, og ſom der var en Del Stemning for i Thinget. Dette Forſlag fandt imidlertid ingen Tilſlutning, og jeg ſluttede mig derfor til Flertallet i Udvalget, ikke, fordi jeg anerkjendte det Reſultat, ſom vi kom til, for helbigt, men fordi jeg anſaa det for det Bedſte, der kunde opnaas; thi jeg ſkal ikke lægge Skjul paa, at jeg anſer det for at være mindre helbigt at begunſtige enkelte Stater overfor andre. Man kan vel i en vis Forſtand ſige, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille), at det gjorde man i og for ſig heller ikke; men paa den anden Side vil jeg indrømme det ærede Medlem fra Præſtø (Bojſen), at, ſaaledes, ſom Lovforſlaget var affattet, kunde det muligvis tænkes, at man kunde komme til at begunſtige enkelte Nationers Skibe. Alſaa det, ſom jeg ſelv har været med til at opſtille, var ikke det Bedſte i og for ſig, men det var det, ſom jeg anſaa for at være det Beſte, der kunde opnaas, idet jeg da haabe, at man ſenere kunde gaa videre. Landsthinget har i den Henſeende viiſt ſig mindre liberalt end ſelve Regjeringen, idet det borttog den Beſtemmelſe, ſom fandtes i Regjeringens Forſlag angaaende Seiladſen paa den veſtlige Del af Fyn og Hertugdømmerne og en Del af den jydſke Kſt. Alſaa de Andragere, paa hvis Andragende Regjeringens Lovforſlaget var ſtøttet, have, om jeg ſaa maa ſige, ſaaet en lang Næſe. Det Veſentlige, ſom man har opnaaet ved dette Lovforſlag, er — det lader ſig ikke ſkjule, — at man har begunſtiget Dampſkibſelſtaberne. Ser man paa de ſtatiftiſke Oplyſninger, ſaaledes ſom de ere opſtillede i La-belværket, fremgaar det deraf, at Størſtedelen af Beſtuingen, regnet efter Regiſtertons, beſørgeres af Dampſkibene, og alſaa vil, naar vi gaa ud fra, at den indenrigſke Skibsart ſvarer til Staten 70,000 Kr. aarlig. Følgen af dette Lovforſlags Bedtagelſe, ſaavidt jeg kan ſkjønne, blive, at henved 40,000 Kr. ville gaa i diſſe Selſtabers

Samme. Jeg misunder dem det ikke, jeg agter jo at ſtemme for Lovforſlaget, men jeg har ikke villet undlade, at gjøre Folkethinget opmærksomt derpaa. Jeg tror, at de Præſkippere, ſom det ærede Medlem for Hifted Amts 2den Valgkreds (Sagd) talte ſaa Meget om — jeg antager forreſten, at han ogſaa mente Andre end juſt Præſkippere —, alſaa, diſſe Smaaſkippere overhovedet kun ville høſte en tvivlſom Nytte af denne Lov. Det kan være, at det herefter maatte vil blive endnu vanſteligere for dem at konkurrere med Dampſkibene; jeg tør ikke ſige noget Afgjørende derom, men det følger af ſig ſelv, at det hurtigere og bekvemmere Kommunikationsmiddel vil have Forrangen fremfor denne Smaaſkibsart. Mulig vil en 30—35,000 Kr. komme dem tilgode, men Spørgsmaalet vedbliver at være, om de kunne konkurrere med Dampſkibene. Det ſkal jeg nu imidlertid lader fare, jeg agter at ſtemme for Lovforſlaget ſom det Beſte, der kan opnaas for Dieblirket. Jeg ſtaar paa det Standpunkt, at jeg vil tage det Beſte, jeg kan ſaae nu, idet jeg nærer det Haab, at vi, naar vi mødes igjen, kunne tage den udenrigſke Skibsart under alvorlig Behandling. For mig ſtaar det nemlig ſaaledes, at, med en Afgift af 50 Ore pr. Regiſterton paa den udenrigſke Skibsart, medens den indenrigſke kun betaler 8 Ore, ligger der et alfor ſtort Tryk paa diſſe Kſtſfarere, ſ. Ex. fra Veſtſyn til Hertugdømmerne og fra Frederikshavn til Sverrig, og jeg tror ikke, at man ved Ophøvelſen af den indenrigſke Skibsafgift har naaet at lette Skibsfarten for den Afgift, der hviler tungelt paa den. Jeg tror ikke, at den indenrigſke Skibsart er ſaa trykket ſom Skibsfarten paa diſſe nære fremmede Kſtſter, og idet jeg alſaa ſtemmer for Forſlaget ſom det Beſte, der kan opnaas i det givne Dieblirk, gjør jeg det i det Haab, at, ſaakvemt Regjeringen ikke ſelv i næſte Samling vil fremkomme med et Forſlag angaaende den udenrigſke Skibsafgift, vi da kunne ſtole paa Medlemmernes Ret til ſelv at indbringe Lovforſlag, og at da enten det ærede Medlem for Præſtø Amts 6te Valgkreds (Bojſen) eller det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønſtøkke) vil bringe Sagen frem igjen til alvorlig Forhandling. Jeg er dog ikke kommen ſaavidt endnu, at jeg anſer det for rigtig ganſt at ophave den udenrigſke Skibsafgift. Mulig kan jeg komme ſaavidt; men for mig ſtaar det endnu ſaaledes, at man ikke ganſt kan aſſe fra Gjenſigeheden, om jeg end ſkal indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Bille), at, naar vi udelukkende ſtaa paa et ſtatsøkonomiſk Standpunkt, kunde det nok gaa an, idet denne Afgift vel i Reglen hviler paa Producenterne. Men der er jo ogſaa politiſke Henſyn at tage, og naar vi ſe paa den internationale Skibsart, tror jeg, at vi lettere opnaa Indrømmelſer, naar vi have Noget at byde igjen. Jeg vil alſaa være tilbøielig til at antage, at, naar